

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Aug 22

Joke: What did the apple say to the orange?

Answer: "Let's make like a banana and split."

Question: What did the orange say back to the apple?

Answer: "Sounds like a sweet idea. Let's do it."

Question: What did the grape say to the apple and the orange?

Answer: "Perhaps according to Rabbi Meir in Brachos 40a I am Untouchable"

Spanish Joke:

Un melon y un calabaza se conocieron en el camino.

"Que Pasa, Calabaza?" Dije el melon.

"Al Melon y Pasadito." Dije la calabaza.

The Creation Of Man

ש"ס Of All

שלום שלום לרחוק ולקרוב (סנהדרין צט.)

ופליגא דר' אבהו וכו. ברישא רחוק (שם)

Rabbi Avahu said in Tractate Sanhedrin "In the place where The Ba'alay Te'shuvah stand even the purely righteous don't stand."

Hello to you even if you are far away.

Even if you are as far away as Spain.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Yo he visto que tu avistamiento es la analogía con la vista de un bebé

I have seen that your sighting is the analogy to the sight of a baby.

למה הולד דומה במעי אמו וכו'. ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט וסוף העולם ועד סופו שנאמר בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיה וכו'. (נדה ל:)

“even the purely righteous don’t stand.”

>= “משה רבינו”

Greater Or Equal To Moses?

1. מי גדול ממשה (סוטה ט:)
2. דלא עדיפנא ממשה רבינו דכתיב ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום (כתובות קג:)
3. ת"ר מעשה בתלמיד אחד שירד לפני התיבה בפני ר' אליעזר והיה מאריך יותר מדאי א"ל תלמידיו רבינו כמה ארכן הוא זה אמר להם כלום מאריך יותר ממשה רבינו דכתיב ביה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה וגו' שוב מעשה בתלמיד א' שירד לפני התיבה בפני ר' אליעזר והיה מקצר יותר מדאי א"ל תלמידיו כמה קצרן הוא זה א"ל כלום מקצר יותר ממשה רבינו דכתיב קל נא רפא נא לה (ברכות לד.)
4. א"ל וכי משה אתה (יבמות קה:)
5. ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וחד אמר בנביאים לא קם במלכים קם וכו'. (ראש השנה כא:)

משה The Only

I think this is the only משה in all of ש"ס:

משה בר עצרי (ערכין כג.)

ל ל ל

The end of life, right here at the beginning of ש"ס.

ודקאמר שלמה כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת וכו'. וכו'. (שבת ל.)

And concerning that which שלמה said that a living dog is better than a dead lion etc. etc.

The beginning of life, right here at the end of ש"ס.

דרש רבי שמלאי למה הולד דומה במעי אמו וכו'. ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט וסוף העולם ועד סופו שנאמר בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיה וכו'. ומלמדין אותו כל התורה כולה שנאמר וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה וכו'. וכיון שבא לאור העולם בא מלאך וסטר על פיו ומשכחו כל התורה כולה שנאמר (נדה ל:)

לפתח חטאת רובץ (קידושין ל:)

Why was man created?

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

אמר ר' אלעזר כל אדם לעמל נברא שנאמר אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו הוי אומר לעמל פה נברא ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה כשהוא אומר לא ימוש ספר התורה הזה מפיק הוי אומר לעמל תורה נברא (סנהדרין צט:)

ש"ס of a man's life, and all of

Is ברכות really the beginning of ש"ס? What about מסכת שבת?

הדר אמר רבא אין תורה דיליה היא דכתיב ובתורתו יהגה ויליה (קידושין לב:)

ר' לוי רמי כתיב לד' הארץ ומלואה וכתיב השמים שמים לד' והארץ נתן לבני אדם לא קשיא כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה (ברכות לה.-לה:)

דאמר ר' יהודה אמר שמואל כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא אמר ר' נחמן בר יצחק דאמר קרא וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי וכו. (פסחים ז:)

So before learning all of ש"ס, you have to make a ברכה. The תורה becomes yours.

So this is why for this vort I am calling מסכת שבת the first מסכת in ש"ס.

ל ל ל

The לעולם הבא in גמרא (שבת קד.) says about the letter "ל" that it represents the words

משלו משל וכו. פרוזדור (גדה יז:)

רבי יעקב אומר העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין

(פרקי אבות ד:כא)

The idea is let's say that man's creation, and his being put into this world are synonymous. Then you can say he was placed into this פרוזדור for the purpose of learning תורה as the גמרא says in סנהדרין.

The Mega Mega Challenge

I have around 90 to finish all of ש"ס.

ואמר ר' גידל אמר רב מניין שנשבעין לקיים את המצוה שנאמר נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקך והלא מושבע ועומד מהר סיני הוא אלא הא קמ"ל דשרי ליה לאיניש לזרוזי נפשיה ואמר רב גידל אמר רב האומר אשכים ואשנה פרק זה אשנה מסכת זו נדר גדול נדר לאלקי ישראל והלא מושבע ועומד הוא ואין שבועה חלה על שבועה מאי קמ"ל דאפי' זרוזי בעלמא היינו דרב גידל קמייטא הא קמ"ל כיון דאי בעי פטר נפשיה בקרית שמע שחרית וערבית משום הכי חייל שבועה עליה (נדרים ח.)

The ר"ן has a חידוש there that מצוות דאורייתא that are מדרשא, not explicit in the תורה, a שבועה can be on it. His שיטה here is that מדאורייתא one is not חובתו ידי יוצא of תלמוד תורה alone. קרית שמע with תלמוד תורה.

Etc. etc.

Mega Mega

יחזן

A Splitting

עד חצי המלכות (אסתר ה:ג)

The Creation Of Woman

א"ר ירמיה בן אלעזר דיו פרצוף פנים היה לו לאדם הראשון שנאמר אחור וקדם צרתני כתיב ויבן ד' אלקים את הצלע וגו' רב ושמואל חד אמר פרצוף וחד אמר זנב וכו'. (עירובין יח.)

פרש"י ד"ה **אחור וקדם צרתני** : מלפנים ומאחור צרת לי צורת פנים : **הצלע** . בין לרב בין לשמואל לשון צדדין כמו ולצלע המשכן השנית (שמות כו) : **פרצוף** . חילקו לשנים שהיה זכר מכאן ונקבה מכאן

ולאדם לא מצא עזר כנגדו (בראשית ב:כ)

מצא פרט למצוי (ערכין ל:)

What about according to the מ"ד that says פרצוף? Also what about the מימרא of רב יהודה אמר רב

אמר ר' יהודה אמר רב ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני וכו'. (סוטה ב.)

Was this not true in the case of האדם הראשון?

אמר רבא הכא מעניינא דקרא והכא מעניינא דקרא וכו'. וכו'. (ערכין ל:)

So I want to say look at the דקרא מעניינא. It says "לא מצא עזר כנגדו". So I want to say that the מ"ד פרצוף says כנגדו. So it could be that חוה was around, but she wasn't.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Cracks

פילי

There are four definitions for the word פילי found in ש"ס.

פילי (גיטין יד:)

A Name

פילי (סוטה טו:)

A Vial

פילי (שתב קנה:)

Elephants

פילי (סוכה מד:)(שבת לג:)

Cracks (in skin or in the ground)

יחץ

A Splitting

What happens when you split קידושין in half?

תנו רבנן לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי עשה מצוה אחת אשריו שהכריע עצמו לכף זכות עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה שנאמר וחוטא אחד יאבד טובה הרבה בשביל חטא יחידי שחטא אובד ממנו טובות הרבה (קידושין מ.מ-מ:)

It is approximately half way through the מסכת. It is also near the half way point in all of ש"ס. (that might be kiddushin 38, but don't quote me on that (funny I don't think I ever saw this phrase in writing on a public post (i.e. "Don't quote me on that") whatever).

My theory is the **Size** of the splitting **Is Relative**

"Nice Goin' Einstein."

A Splitting

עט פ פא פב פג

1. איתמר הרי שהיו ישראל מחצה טהורין ומחצה טמאין רב אמר מחצה ומחצה כרוב ורב כהנא אמר מחצה ומחצה אינה כרוב רב אמר מחצה ומחצה כרוב הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן ור"כ אמר מחצה ומחצה אינו כרוב טהורין עושין את הראשון וטמאין עושין את השני איכא דאמרי אמר ר' כהנא מחצה על מחצה אינו כרוב טהורין עושין את הראשון וטמאין אין עושין לא את הראשון ולא את השני בראשון לא עבדי דלא הוו רובא בשני לא עבדי דלא הוו מיעוטא וכו'. (פסחים ע"ט:)

Can there be an exact split?

2. ואמר רבא הוציא חצי גרוגרת אחת והניחה וחזר והוציא חצי גרוגרת אחת והניחה ראשונה נעשה כמי שקלטה כלב או שנשרפה ופטור ואמאי הא מנחה הכי קאמר ואם קדם והגביה ראשונה קודם הנחת שנייה נעשית ראשונה כמי שנקלטה או שנשרפה ופטור וכו'. וכו'. תנו רבנן הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת וכו'. וכו'. בשתי העלמות פטור ר' יוסי אומר בהעלם אחד וכו'. לשתי רשויות פטור

(שבת פ.)

This מלאכה, it was split. Then again in the ברייתא and with יוסי it was split.

3. ההוא גברא דנפלה ליה יבמה בפומבדיתא בעי אחוה למפסלה לה בגיטא קמיה אמר ליה מאי דעתך משום נכסי אנא בניכסי פליגנא לך אמר ר' יוסף כיון דאמור רבנן לא ליזבין אף על גב דזבין לא הוה זביניה זביני דתניא מי שמת והניח שומרת יבם והניח נכסים במאה מנה וכו'. (כתובות פ"א:)

דף יומי דאס וואס דאס

Let's split it.

4. חציה לבית המנוגע וחצי חצייה לפסול את הגוייה (עירובין פב:)

Split it, and split it again.

5. אמר ר' יוסף אין נזירות לחצאין א"ל אביי הא קרבן לחצי נזירות איכא אלא אמר אביי אין נזירות לחצאין ואין קרבן לחצאין (נדרים פג.)

You can't split it. Also you can't split it, and you can't split it.

פב פג

"Careful" and "When Does This Apply According to יהודה"

פב פב : הזהירו ב... (קידושין, נדרים)

פג פג : אמר ר' יהודה אימתי (עירובין, חולין)

The Size of the splitting Is Relative

רב עוקבא בר חמא

ארורה האדמה בעבורך (בראשית ג:ז)

Here are two הלכות from רב עוקבא בר חמא that are pertaining to a crack in the ground.

1. אמר אייבו הוה קאימנא קמיה דר' אלעזר בר צדוק אתא לקמיה ההוא גברא אמר ליה קרייתא אית לי כרמא אית לי זיתא אית לי ואתו בני קרייתא ומקשקשין בכרמא ואוכלין בזיתא אריך או לא אריך אמר ליה לא אריך הוה קא שביק ליה ואזיל אמר כדו הויתי דיירי בארעא הדא ארבעין שנין ולא חמיתי בר אינש מהלך

דף יומי דאס וואס דאס

בארחן דתקנן כדן הדר ואתי ואמר ליה מאי מיעבד אמר ליה אפקר זיתיא לחשוכיא ותן פריטיא לקשקושי כרמים וקשקושי מי שרי והא תניא והשביעת תשמטנה ונטשתה מלקשקש ונטשתה מלסקל אמר רב עוקבא בר חמא תרי קשקושי הוו חד סתומי פילי וחד אברויי אילני אברויי אילני אסור סתומי פילי שרי

(סוכה מד:)

Aivu said I was once standing before R' Elazar bar Tzadok and this certain man came before him, and said to him: I own villages, I own vineyards, and I own olive trees. During the She'mitta year the inhabitants of the villages come and hoe the vineyards, and they eat from the olive trees in payment. Is this practice proper or improper? R' Elazar bar Tzadok said to him "It is improper." The man was leaving him and going on his way. R' Elazar bar Tzadok said: I have already lived in this land for forty years, and I have never seen a man to go in the paths of righteousness as this man does. The man returned and said to R' Elazar bar Tzadok "What is to be done?" (How shall I proceed?) He said to him: "Abandon the olives to the poor, and give perutos from your own pocket to those hoeing the vineyards."

But is hoeing permitted during a She'mittah year? But it has been taught in a Braisah, The verse states: "And on the seventh year, you shall leave it and forsake it" the words "you shall leave it" means to refrain from hoeing the land, and the words, "And forsake it" means to refrain from hoeing the land. Rav Ukva var Chama answered this question as follows: there are two hoeings generally performed around trees. One accomplishes the covering of cracks in the roots, so that the roots will not dry out, and the other accomplishes the piercing of the ground around the trees, which makes it soft and loose. Piercing the ground around the trees is forbidden during the She'mittah year is forbidden, since its purpose is to improve the trees. Covering cracks in the roots, however, is permitted during the She'mittah year, is permitted, since its purpose is to preserve the trees from perishing.

2. המקדיש שדהו בשעת היובל נותן בזרע חומר שעורים חמשים שקל כסף היו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים או סלעים גבוהים עשרה טפחים אינן נמדדין עמה פחות מכאן נמדדין עמה וכו'. וגמ' וכו'. היו שם נקעים עמוקים כו' וליקדשו באנפי נפשיהו וכי תימא כיון דלא הוו בית כור לא הוו קדשי והתניא שדה מה תלמוד לומר לפי שנאמר זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף אין לי אלא שהקדיש כענין הזה מנין לרבות לתך וחצי לתך סאה ותרקב וחצי תרקב תלמוד לומר שדה מכל מקום אמר רב עוקבא בר חמא הכא בנקעים מלאים מים דלאו בני זריעה נינהו דיקא נמי דקתני דומיא דסלעים שמע מינה (ערכין כה.).

Mishnah: If one consecrates his ancestral field during an era in which the law of *Yovel* is in force, when he wishes to redeem the field, he gives the Temple treasury for an area in which a *chomer* of barley can be sown fifty silver *shekalim*. If there were clefts ten *tefachim* deep there or rocks ten *tefachim* high, they are not measured along with the rest of [the field]. If however, the clefts or rocks were less than [ten *tefachim*] deep or high, they are measured along with the rest of [the field]. etc. **Gemara** etc. If there were clefts ten *tefachim* deep there etc.. Granted that clefts ten *tefachim* deep are viewed as separate from the field, but still, let them become consecrated as ancestral fields in their own right, and thus be subject to the same fifty-shekel per *beis kor*

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

rate as the rest of the field. What do we accomplish by measuring them separately? And if you will say since these clefts do not come to a full beis kor, they cannot become consecrated as ancestral fields subject to the fifty-shekel rate, this can be shown to be untrue, for a Braisah has taught, "when the verse states: 'If a man shall consecrate from **A Field** of his ancestral heritage' etc. what does it mean to teach by adding this seemingly superfluous expression? for it is stated later in that verse: an area in which a chomer of barley can be sown, for fifty silver shekalim. From this alone, I would only know that the fifty-shekel per beis kor redemption rate applies where the owner consecrated his field in this specific way; from where do I know to include in the fifty-shekel redemption rate even a case where he consecrated a smaller area, such as a lesech or half a lesech, a se'ah or a tarkav, or half a tarkav? the torah therefore states: if a man shall consecrate from "**a field**" - in any case i.e regardless of the fields size.

So the previous question stands; that why are the clefts not measured together with the field?

Mar Ukva Bar Chama said: Here in our Mishna we are dealing with clefts filled with water, which are not fit for planting. This interpretation is also borne out by a precise reading of the Mishnah for the Mishnah treats deep clefts as the counterpart of high rocks, implying that the clefts of which it speaks are those that, like rocks, cannot be cultivated. Learn from this. (Artscroll)

The **Size** of the splitting **Is Not Relative**

א"י הכי פחות מכאן נמי הנהו נגאני דארעא מיקרו שידרי דארעא מיקרו (ערכין כה.).

But if it is so then even clefts or rocks that are less than ten Tefachim also should be excluded from this Biblical fifty-shekel rate (because there is water in these clefts and the rock protrusions are unsowable as well)? These smaller clefts are called "basins of the land", and these smaller rocks are called "spines of the land". (So because of their smaller size they are considered subordinate to the land and are included in the biblical rate.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

וסימניך

A Splitting

חצי

Here are two דינים we learned having two do with שמעון יוסף's that live in the same city.

1. כתב לגרש את הגדולה לא יגרש בו את הקטנה : קטנה הוא דלא מצי מגרש ביה הא גדולה מצי מגרש ביה אמר רבא זאת אומרת שני יוסף בן שמעון הדרין בעיר אחת מוציאין שטר חוב על אחרים (גיטין כד:)
2. מת האב והבנים קיימים רבי מאיר אומר אם נתנו עד שלא חלקו נתנו ואם לאו פטורין וכו. וכו. גמ' דמית האב אימת אילימא דמית לאחר שלשים יום בהא אמר ר' מאיר כי חלקו פטורין והא אישתעבדן להו לנכסי אלא דמית בתוך שלשים יום מאי שנא כי חלקו דאזיל לגבי האי ומדחי ליה כי לא חלקו נמי ליזיל לגבי האי ולידחייה וליזיל לגבי האי ולידחייה אמר רבי ירמיה זאת אומרת שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקחו שדה בשותפות בעל חוב גובה אותה מהם דאמר ליה אי בדיך מסיקנא מנתא דידך קא שלילנא ואי בחברך מסיקנא מנתא דחברך קא שקילנא (בכורות מח.)

If the father died and the sons are alive, R' Meir says: If they gave a Koehn five selaim before they divided the estate they have given, i.e. what they gave is rightfully given. but if not i.e. if they did not give the five selaim before dividing the estate, they are exempt etc. **Gemara** : When did the father die? if you say he died after thirty days from the birth,

A דין by a divorce teaches us something in גיטין מס', and we learn a בעל חוב can collect half of the partners estate in בכורות מס'. If you split דף in half, you get דף כד.

Thou Shalt Eat

בעצבון תאכלנה (בראשית ג:יז)

Theoretical origins of the word "digest".

I want to suggest the English word "digest" might come from the greek words "דיו" which means two

(עירובין יח.)

: חולין כא עמוד א says in רש"י as "גיסטרא" and the word

כל דבר החלוק לשנים קרי גיסטרא

דף יומי

דאטאס וואס זאגט

Mangez

מכל עץ הגן אכל תאכל (בראשית ב:טז)

א"ר שמעון בן לקיש אשרינו אם עמדנו בראשונה ועדיין לא פלטינן מינה דקא אכלינן עיסבי דדברא (פסחים קיח.)

אכילה בדרך כבוד

Eighty split makes forty and forty

לא אכלה דרך כבוד מאי (כתובות פ.)

האוכל בשוק דומה לכלב (קידושין מ:)

כל סעודה שאין עמה שריף אינה סעודה (ברכות מ.)

ל ל ל

ולא יגאל לחצאין ובהקדש מותר בכולן (ערכין ל.)

And one may not redeem a field by halves, but in the case of a consecrated field one is permitted to do all these things to redeem it. (Artscroll)

פרו ורבו (בראשית א:כח)

כב כב כג

Feed The Children

אמר ר' יהודה אמר ר' אסי אין נזקקין לנכסי יתומים אלא אם כן היתה רבית אוכלת בהן (ערכין כב.)

כי הא דרב אדא בר מתנא הוה קאזיל לבי רב אמרה ליה דביתהו ינוקי דידך מאי אעביד להו אמר לה מי שלימו קורמי באגמא (עירובין כב.)

ואיבעית אימא אבא לגביה בריה שעבודי משעבד נפשיה (ערכין כג:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Carrying A Fruit

לד לה לו

מכל עץ הגן אכל תאכל (בראשית ב:טז)

1. וכו. מכאן אתה מחשב לאשכול שנאמר וישאוהו במוט בשנים ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים מה תלמוד לומר בשנים בשני מוטות אמר רבי יצחק טורטני וטורטני דטורטני הא כיצד שמנה נשאו אשכול אחד נשא רימון ואחד נשא תאינה יהושע וכלב לא נשאו כלום אי בעית אימא משום דחשיבי ואי בעית אימא שלא היו באותה עצה (סוטה לד.)
2. משילין פירות דרך ארובה ביו"ט אבל לא בשבת וכו. וכו. (ביצה לה:)
3. תניא א"ר יוסי מעשה ברבי עקיבא שבא לבית הכנסת ואתרוגו על כתפו אמר לו ר' יהודה משם ראייה אף הם אמרו לו אין זה הדר (סוכה לו:)

כב כב

אמר ר' אסי אין נזקקין

ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא (בראשית ג:י)

אמר ר' אסי אין נזקקין לאלקי ישראל (גדרים כב:)

אמר ר' יהודה אמר ר' אסי אין נזקקין לנכסי יתומים אלא אם כן היתה רבית אוכלת בהן (ערכין כב:)

ומלאו את הארץ וכבשה (בראשית א:כח)

פו פו

ר' עקיבא מכבד עשירים כדדרש רבא בר מרי ישב עולם לפני אלקים חסד ואמת מן ינצרוהו אימתי ישב עולם לפני אלקים בזמן שחסד ואמת מן ינצרוהו (עירובין פו:)

פרתו של ר' אלעזר בן עזריה : וחדא פרה הוא לה והא אמר רב ואמרי לה אמר ר' יהודה אמר רב תריסרי אלפי עיגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא (שבת נד:)

דף יומי דאטאס ומסע דאס

So you see that ר' אלעזר בן עזריה was an עשיר.

ההיא גינתא דהוה שקיל ר' אלעזר בן עזריה מעשר ראשון מינה אזל ר' עקיבא אהדריה לפיתחא לבי קברי אמר עקיבא בתרמילו ואנא חיי (יבמות פו):

Was ר' עקיבא the עשיר in this case?

כג כד

ר' הונא בר יהודה Permitting Usage In A Field And

1. מתניתין דלא כרבן שמעון בן גמליאל דתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר אם היה חובו כנגד הקדשו פודה ואם לאו אינו פודה ורבנן עד כמה אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת עד פלגא (ערכין כג):

Our Mishnah does not accord with the opinion of Rabban Shimon Ben Gamliel. For it was taught in a Braisah: Rabban Shimon Ben Gamliel says If the amount of his debt was less than or equal to the value of what he consecrated, he may redeem the consecrated property for a nominal amount; but if not, i.e. if the amount of the debt exceeds the value of the consecrated property, he may not redeem it for a nominal amount. And according to the Rabbis of our Mishnah who dispute Rabban Shimon Ben Gamliel, by up to how much may the value of the property fall short of the amount of the debt, in order for the law of nominal redemption to apply? Rav Huna Bar Yehuda said in the name of Rav Sheishess: By up to half.

2. נטע רובו הרי הוא כחצר ומותר אמר ר' יהודה אמר אבימי והוא שעשוין אצטבלאות ורב נחמן אמר אף על פי שאין עשוין אצטבלאות מר יהודה אקלע לבי ר' הונא בר יהודה חזנהו להנהו דלא עבידי אצטבלאות וקא מטלטלי בגוייהו אמר ליה לא סבר לה מר להא דאבימי אמר ליה אנא כרב נחמן סבירא לי (עירובין כד).

Rav Huna Bar Yehuda answered [Rabbi Yehuda] : I agree with the opinion of Rav Nachman who permits carrying in this type of Karpaf on Shabos (i.e. most of it was planted but the trees were not planted in rows).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Quality Clothing of Man

ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת (בראשית ג:ז)

ויעש ד' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם (בראשית ג:כא)

Perhaps one might say that the quality of the clothing that G-d made for אדם was better than the other clothing that אדם made for himself. A common clothing material in Talmudic times was linen. Here are statements from the Talmud regarding linens of various qualities.

ואמר ר' יוחנן מי שהניח לו אביו מעות ורוצה לאבדן ילבש כלי פשתן וישתמש בכלי זכוכית וישכור פועלים ואל ישב עמהן ילבוש כלי פשתן בכיתנא רומיתא (חולין פד:)

פרש"י יקר היה

וא"ר חסדא בר בי רב דזבין כיתוניתא ליזבן מדנהר אבא וניחוורה כל תלתין יומין דמפטיא ליה תריסר ירחי שתא ואנא ערבא מאי כיתוניתא כיתא נאה (שבת קמ:)

ואיבה אשית (בראשית ג:טו)

A few הלכות with a כינה:

1. אמר ר' נחמן בר יצחק הלכתא בעיא צילותא כימא דאסתנא וכו'. אמר רבא אי קרצתן כינה לא תנאי מר בריה דרבינא עבדא ליה אימיה ז' מני לז' יומי (עירובין סה:)

Rav Nachman Bar Yitzchak said "The rendering of a halachik decision requires the clarity of a day of the north wind. Etc. Etc. Rava said if I was bitten by a louse, I could not learn (with the necessary concentration). The mother of Mar son of Ravina made him seven sets of clothing, (one for each of the seven days of the week, in order to prevent lice).

2. רבה מקטע להו ורב ששת מקטע להו רבא שדי להו לקנא דמיא אמר להו רב נחמן לבנתיה קטולן ואשמעינן לי קלא דסנוותי (שבת יב:)

The Gemara records how various Amoraim would deal with lice on the Sabbath: (These amoraim follow Beis Hillel's view that it is permitted to kill lice on the Sabbath (see Tosfos)(Artscroll Note 35)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Rabbah would kill them. And Rav Sheishess would kill them. Rava would throw them into a bucket of water (Rava chose not to kill them directly [e.g. by crushing them] because that is repulsive (Hagahos Rav Moshe Horowitz)(Artscroll note 36). Rav Nachman said to his daughters: "Kill the lice and let me hear the sound of my enemies as they die! (Rav Nachman wished to stress that the halacha follows Beis Hillel, who permit killing lice even in the most direct fashion (Artscroll Note 37)

An Image of a Flea

"Adam, Had 'em"

The shortest poem ever written, composed by American poet Strickland Gillilan (also attributed to Ogden Nash) in the early 20th century, reads, "Adam, Had 'em". Bubonic Plague) the flea (*Xenopsylla cheopis*) has contributed, over the centuries, to the death of millions of people throughout the world. (Corky's pest)

ל ל : שנאמר לפתח חטאת רובץ (קידושין ל:)(נדה ל:)

A Uniting

ל ל

אמר רב שימי בר חייא מערבין בביצים וכמה אמר ר' נחמן בר יצחק סיני אמר שתיים (עירובין ל:)

פרש"י ד"ה סיני : קרי רב יוסף לפי שהיה בקי במשניות ובברייתות

Thanks for the compliment. You as well.

אמר ר' נחמן בר יצחק וכו'. אמר ר' יוסף דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני (עירובין ל:)

דף יומי DAF INSIGHTS

לא

ומלאו את הארץ וכבשה (בראשית א:כח)

An Escorting

וכן תנא מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זוכרהו ה כי הא דרב כהנא אלויה לרב שימי בר אשי מפום נהרא עד בי צינתא דבבל כי מטא להתם אמר ליה מר ודאי דאמרי אינשי הני צינתא דבבל איתנהו מאדם הראשון ועד השתא א"ל אדכרתן מילתא דר' יוסי בר' חנינא דאמר ר' יוסי בר' חנינא מאי דכתיב בארץ אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם וכי מאחר דלא עבר היאך ישב אלא לומר לך כל ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב נתישבה וכל ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לישוב לא נתישבה רב מרדכי אלויה לרב שימי בר אשי מהגרוניא ועד בי כיפי ואמרי לה עד בי דורא (ברכות לא).

Re-Attached

1. שמואל בר אבא בעי כתבו וחתמו בתלוש חיברו ותלשו ונתנו לה מה אמר בה ר' יודה (ירושלמי גיטין יא).
2. וחזר ונתפקח (רמב"ם הלכות גירושין פרק ו הלכה ח)
- I mean in this that he as they say, "snapped", and continuing the analogy, I would say he got "re-attached".
3. תוספתא (מובא בתוספות זבחים קה: ד"ה חיבורי אוכלין)
4. אם יש לאדם שני חצאי לחם ואין לו לחם שלם יחברם יחד בעץ או בשום דבר שלא יהא נראה ודינו כדין שלם ואפילו בשבת יכול לחברם (או"ח סימן קסח סעיף ב')
5. אמר ר' חסדא תפרה בקיסם מערבין לו בה והא תניא אין מערבין לו בה לא קשיא הא ידיע תיפרה הא דלא ידיע תיפרה (עירובין פא.).
6. I put these two גמרא's to add גרים to the list of the re-attached.

דף יומי דאטאס וואס זאגט

א"ל ר' אחא בריה דרבא לר' אשי גרים מאי א"ל אע"ג דאינהו לא הוו מזלייהו הוו דבתיב את אשר ישנו פה עמנו עומד היום לפני ד' אלקינו ואת אשר איננו פה וגו'. (שבת קמו.)

אמר ר' חלבו קשים גרים לישראל כספחת שנאמר ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב כתיב הכא ונספחו וכתיב התם לשאת ולספחת (קידושין ע:)

6. כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: (בראשית כג-כד)

הרי את מקודשת לי

והיו לבשר אחד (בראשית ב:כד)

A Uniting

כז כז

The אגדתא and an שמעתא, זהו זה גורם.

זהו זה גורם (פסחים כז.)

שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים וכו'. (מגילה כז:)

תנו לו זו זו: והא דאמר בפרק בתרא דמגילה (דף כז:) שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להן מעולם לא קדמני אדם לבית המדרש הא והא גרמא לו (תוס ד"ה תנו לו זו זו עירובין נד:)

If you forget where is this תוספות in עירובין just think of the גימטריא of כז plus the גימטריא of כז equals גד.

דף יומי דאטאס און זאכען

Some who's names appear less often in ש"ס:

זכריה בן הקצב (כתובות כז:)(סוטה כז:)

בן בג בג (בבא קמא כז:)(עירובין כז:)

דת"ר קרבנו בקרבנו הוא יצא ואינו יצא בקרבן אביו וכו. וכו. (כריתות כז:)(נזיר כז:)

דבר הלכה Finishing Off With A

שמתוך כך זוכרנו (ברכות לא.)

כז כז

תוספות from פסקי הלכה Two

1. ונראה דכביצה היינו שוה פרוטה (ערכין כז. תוס' ד"ה רבי יוסי סבר בכביצה נמי פרקין)

Perhaps the average price today for an egg is 18 cents (average worldwide. In the U.S. it is 30 cents).

ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה (קידושין ב.)

2. מהכא משמע דהלכה כר' יהושע בן לוי לגבי דר' יוחנן מדמייתי ראיה דהלכה כר' פפי משום דר' יהושע בן לוי קאי כוותיה אע"ג דרבי יוחנן פליג עליה (מגילה כז. תוס' ד"ה כוותיה דרב פפי מסתברא)

שלום